

Forsøg for denne persongruppe har hidtil kun været mulige vedrørende andre institutionsformer end dem, der er omtalt i afsnit VI og VII. Det foreslås, at der gives tilsvarende muligheder for personer, der ikke er optaget i en institution eller hvor forsøg ønskes med andet indhold end nye institutionsformer.

Baggrunden for forslaget er først og fremmest at give mulighed for, at ældre, som af helbredsmæssige grunde har behov for støtte, får større mulighed for valg af service og tilbud i øvrigt fra kommunerne.

Efter bestemmelsen vil der være mulighed for, at kommunerne udbetaler ældre, der selv har et ønske herom, et kontantbeløb, sådan at de kan købe bistand til hjælp efter egne ønsker og behov. Der tænkes herved på hjælp til aflastning af pårørende, som har påtaget sig plejen af den ældre, eller hjælp, som kan indgå som supplement i øvrigt i den løsning, som den ældre selv har valgt til at dække et aktuelt behov for hjælp. Der kan f.eks. være tale om hjælp, når den pågældende bor i bofællesskab med andre ældre i en ældreegnet bolig, eller hjælp til ophold, som ligger ud over de tilbud, som kommunen normalt stiller til rådighed. Der kan f.eks. være tale om en institutionslignende bolig med et højere serviceniveau end det normale for kommunerne eller amtskommunerne. Forsøgene skal indstilles af kommunen eller amtskommunen og godkendes af socialministeren. Dette giver mulighed for at følge forsøgene og på grundlag af erfaringerne at tage stilling til, om der skal ske en generel ændring af de muligheder, der er efter bilstandsloven.

Til § 2

Efter pensionslovens § 58 betragtes en kommune fortsat som bopælskommune, hvis en pensionist optages i en af de institutionstyper, der er nævnt i bestemmelsen, i en anden kommune. Forslaget udvider bopælskommuneforpligtelsen til også at omfatte optagelse i ældreboliger.

Bopælskommuneforpligtelsen indebærer bl.a., at kommunen skal modtage ansøgning om pension, tilkende pension eller afgive indstilling til revaliderings- og pensionsnævnet, beregne og udbetale pension.

Efter de regler, der gælder fra 1. januar 1992, skal den kommune, der har truffet afgørelse om førtidspension eller har afgivet indstilling herom, afholde 50 pct. af udgifterne til førtidspension m.v. i de første 6 år efter tilkendelsen.

Ved optagelse i institutioner omfattet af § 58 afholder bopælskommunen den kommunale del af udgiften, så længe førtidspensionisten er optaget i institutionen i en anden kommune og indtil pensionisten efter tilkendelsen af pension sammenlagt har boet uden for institutionen i 6 år, jf. § 52, stk. 3.

Hvis en pensionist er flyttet til en ny kommune efter pensionstilkendelsen og derefter optages i en institution i en 3. kommune, ændrer det ikke tilkendelseskommunens betalingsforpligtelse efter reglerne i § 52.

Der henvises i øvrigt til forslagets almindelige bemærkninger.